

KÖRMÖS

Állandóan kísér(t) a nagy *F*. Mikor balgán azt hiszem, hogy sikerült leráznom, hirtelen elém toppan és újabb szirén-nótával kábítja agyamat. Földhözragadt racionalizmusom már nem dől be hitegetéseinek. Kapcsolatunk ellenségesbaráti. Ő védangyalként szegődött mellém már születésemkor. Vele kezdtek személyiségjegyeim felrovását az anyakönyvbe. Békésen éltünk egymás mellett, mígnem tanáraink kezdtek tudatomba marni: a nagy *F*(eladatod) kötelez, megkülönböztet és mindenben segít, tiszteld hát és ragaszkodj hozzá te is! Zavarodott tiltakozásomban még nevem is kis *f*-fel kezdtem írni, nehogy e bélyeg megfojtsa ébredező szellemem. A nagy *F*(arizeus) aljas ármányaival csiszolt elméket is béhálózott, kik nimbuszt fontak köré, felmagasztalták a társadalmi mobilitás terén végzett hatékony közreműködéséért, miközben adott karokon ritka örömnép volt találkozni vele. E hamis próféta kimúlásán örvendeztem.

Tanulóból tanár lettem, rendszer ment és rendszer jött. A nagy *F*(eltámadó) ismét győzött, ismét megbélyegzett. Szikár alakja, egyenes gerince, jövőbe mutató két keze elbűvölte az illetékeseket, kik, mint illik: megvitatta elnapolták – reklámozva elfogadták – halogatva bevezették – bőkezűen osztogatták – visszavonták – jól eltolták. A nagy *F*(unkció) ilyen, jelleme nem változik, legfeljebb száma szaporodik. Az adminisztratív módszerek oltárán áldozókkal és másokat önként feláldozókkal is kibabráál. Világhírű professzort kever össze oly tanárral, ki épp adminisztratív okból középszinten is legfeljebb egy szakot taníthat, míg az „eredeti kétszakos” házalhat a főiskolán olyan gyorsított kiegészítő képzésért, mely egyetemi oklevele alapján felmenti őt a szaktárgyi államvizsgák alól is.

Sokaknak csak a nagy *F*(étis) jele kell, van kinek a lényeg a szent *F*(orma) védjegye. Az ABC most is záródik az *F*-fel és kimarad például a *T*(artalom) jele. Ha legalább egy kis *t* lenne hozzá: *Ft* – képzelem és álmodozom, milyen lenne megváltozott életem, világnézetem? Addig is megalázott büszkeséggel hordozom keresztemet, híresen hírhedt nagy *F*-emet. A deficites vállalkozó persze továbbra is kajánul kiröhög homlokomra tetovált védjeggyemmel együtt, de nem kell szégyellnem, hisz tükörbe nézve naponta ismétélhetem, nem én tehetek róla: ez a nagy *F*(átum) kézjele!